

Witamy w Muzeum Florence Nightingale

Florence Nightingale jest żyjącą legendą znaną jako "Dama z lampą". Była ona na czele pielęgniarek opiekujących się tysiącami żołnierzy podczas wojny krymskiej i pomogła ocalić brytyjską armię od medycznej katastrofy. Była również wizjonerką reformy służby zdrowotnej, wspaniałą aktywistką, najbardziej wpływową kobietą w wiktoriańskiej Wielkiej Brytanii i jej imperium, uprzedzona jedynie przez samą królową Wiktorię. Gdy zmarła w 1910, w wieku 90 lat była znana na całym świecie.

Muzeum Florence Nightingale jest podróżą przez życie "Damy z lampą". Jej historia jest opowiedziana w trzech pawilonach: Złota Klatka - o jej życiu rodzinnym, Powołanie - o jej pracy podczas wojny krymskiej oraz Reforma i Inspiracja - o jej kampanii za reformą służby zdrowia. Muzeum jest otoczone panoramą zdjęć pielęgniarek i pielęgniarstwa.

Rodzice Florence pochodzili z wyżso-średniej klasy, byli bogaci i mieli dobre znajomości. Ich majątek pochodził z górnictwa ołowiu. Byli oni dobrze wykształceni, obeznani ze sztuką, kulturą i nauką, wierzyli w tolerancję religijną i pomoc dla ubogich. Florence czuła się uwięziona życiem w luksusie i towarzyskich obowiązkach - lub, jak sama napisała tyranią salonową. Jej rodzina była zaniepokojona i rozczarowana jej pielęgniarzką obsesją oraz odmową zamążpójścia i zabronili Florence kształcić się w szpitalu w Salisbury, nawet przez kilka miesięcy. Szpitale uchodziły za brudne i niebezpieczne a pielęgniarki miały reputację alkoholiczek.

Florence w końcu pozwolono studiować pielęgniarstwo w Kaiserswerth, religijnej społeczności niedaleko Dusseldorfu w Niemczech, gdzie protestancki Pastor wraz ze swoją żoną prowadzili szpital, sierociniec oraz uczelnię. Florence nauczyła się o lekarstwach, opatrywaniu ran, obserwowała amputacje i opiekowała się chorymi i umierającymi. Nigdy nie była szczęśliwsza. "Teraz wiem co to znaczy kochać życie" napisała.

W lecie 1854 Wielka Brytania i Francja dołączyły do swego sojusznika Turcji i zadeklarowały wojnę z Rosją. Setki żołnierzy zesłanych u boku Francuzów i otomańskich Turków przeciwko Carskiej Armii Rosyjskiej na Krymie umierało od chorób. Sidney Herbert, sekretarz ds. wojny

napisał do Florence prosząc ją o pomoc w poprowadzeniu grupy pielęgniarek - nowej i ryzykownej inicjatywy. Florence i jej zespół 38 odważnych kobiet wytynęło do Scutari niezwłocznie, pozostawiając za sobą burzę rozgłosu. Gdy dotarły do szpitali kryzys okazał się znacznie gorszy niż przypuszczały. Wszystko było słabo zaopatrzone - brakowało jedzenia, kocy, łóżek. Ranni przybywali do szpitali po długiej podróży brudni i często na pół wygłodzeni.

Florence zdała sobie sprawę, że szpitale muszą być odpowiednio zarządzane. Pracowała bez odpoczynku organizując pielęgniarki i matki żołnierzy do pracy nad przygotowywaniem czystych koszul i prścieradeł, a żołnierzy do opróżniania toalet. Bombardowała Herberta listami proszącymi o zapasy, użyła własnych środków oraz funduszy przestanych przez rodaków za pośrednictwem gazety Times by zakupić szczotki do czyszczenia, wiadra, baseny a nawet stoły operacyjne. Każdej nocy przechodziła kilometry korytarzy szpitalnych gdzie leżało tysiące ofiar. Ludzie uwielbiali ją. Lecz wiosną 1855 zachorowała na "Krymską gorączkę" i prawie umarła. Mimo, że nigdy w pełni nie odzyskała sił wróciła do pracy i pracowała aż do końca wojny.

Florence nie zdawała sobie sprawy że Scutari zostało zbudowane na wielkim szambie ponieważ kanały w koszarach były zablokowane. Szkocki inżynier, Dr John Sutherland i jego zespół przybyli do Scutari w marcu 1855 by wyczyszczyć kanalizację, naprawić budynki i dostarczyć czystą wodę. Dopiero wtedy śmiertelność zaczęła spadać. Florence napisała o komisji sanitarnej Sutherlanda, że "ocaliła armię brytyjską".

Praca Florence w Scutari znacznie przewyższyła opiekę pielęgniarską. Opiekowała się żołnierzami jednakowo, niezależnie od ich rangi, a także z myślą o dobrobycie ich rodzin. Pisała listy kondolencyjne do krewnych, wysłała pieniądze do wdów i listy z odpowiedziami na pytania o zaginionych lub chorych. Florence zorganizowała czytelną – zaskakując tym wyższych oficerów którzy myśleli, że ich żołnierze byli analfabetami. Otworzona została kawiarnia - "Inkerman café", serwująca napoje bezalkoholowe jako alternatywę do alkoholu. Założyła system bankowy by żołnierze mogli wysłać ich wynagrodzenia do domu, zamiast wydać je na alkohol lub hazard.

Po wojnie krymskiej Florence wróciła do Wielkiej Brytanii w sierpnia 1856 roku, pod pseudonimem "Miss Bator", aby uniknąć rozgłosu. Chuda, wyczerpana i chora, czuła porażkę i opłakiwała żołnierzy, którzy nie wrócili. "Moi biedni", pisała, "leżą w swoich krymskich grobach". Florence poświęciła resztę swojego życia, które ona i jej szacowali na krótkie, by zapewnić, że nie umarli oni na próżno.

Mieszkając w Londynie często była przykuta do łóżka z powodu złego stanu zdrowia. Wraz ze swymi zwolennikami pracowała bez wytchnienia. Florence unikała publicznych wystąpień, ale umiejętnie używała swej reputacji i autorytetu by przekonać tych u władzy, począwszy od królowej Wiktorii, o potrzebie reformy służby zdrowia. Gdy wkrótce po wojnie krymskiej Florence została zaproszona na wizytę u królowej Wiktorii zwerbowała ją do założenia królewskiej komisji do zbadania uchybeń i wyciągnięcia wniosków do poprawy sytuacji w przeszłości.

Florence napisała prawie 200 książek, broszur i artykułów i ponad 14,000 listów. Istnieją setki archiwów na świecie, zawierających jej dzieła. Pisała nie tylko o pielęgniarstwie ale również o religii i filozofii, służbie sanitarnej i higienie w armii, szpitalach, statystyce i Indiach. Jako młoda kobieta pisała o swych podróżach i frustracji życia jako wykształcona kobieta klasy średniej.

Pomysły Florence całkowicie zmieniły podejście społeczeństwa do pielęgniarstwa a jej spuścizna jest wielce szanowana do dzisiaj. Jej holistyczne podejście do opiekowania się pacjentami, ich fizycznym jak i psychicznym zdrowiem oraz przekonanie, że wrażliwość na potrzeby pacjenta są kluczem do jego wyzdrowienia były pomysłami znacznie wyprzedzającymi jej erę.

Florence Nightingale otworzyła świat pielęgniarstwa. Jej pomysły i sława zainspirowały wielu mężczyzn i kobiet do pielęgniarstwa i wprawiania jej pomysłów w życie. Ludzie na całym świecie mają ten sam instynkt i motywy oraz to samo oddanie do opieki nad pacjentem, wielu podróżuje z kraju do kraju by stosować swe umiejętności oraz zdobyć wykształcenie im potrzebne.

Informacje dla zwiedzających:

Muzeum Florence Nightingale

2 Lambeth Palace Road

London SE1 7EW

T: 020 7620 0374

www.florence-nightingale.co.uk

Sklep

Nowy sklep z pamiątkami upominkami.

Wynajem lokalu

Nasze Muzeum i pomieszczenia edukacyjne są dostępne do wynajęcia.

Godziny otwarcia

Muzeum jest otwarte codziennie od 10 do 17 (nieczynne w Wielki Piątek, 1 i 2 Dzień Bożego Narodzenia).

Dostęp dla niepełnosprawnych

Nasze Muzeum jest w pełni dostępne dla osób na wózkach inwalidzkich, łącznie z toaletami. Znajdujemy się na poziomie parkingu Szpitala Św. Tomasza. Dla osób niesłyszących i niedosłyszących jest systemem pętli, a także napisy we wszystkich filmach.

Lokalizacja

Muzeum Florence Nightingale znajduje się w londyńskiej dzielnicy South Bank, w pobliżu London Eye i naprzeciwko Pałacu Westminsterskiego.

Pomoc dla Muzeum

Zostań częścią ekscytującej przyszłości Muzeum Florence Nightingale. Korzyści członkostwa obejmują bezpłatny wstęp i zaproszenia na prywatne wystawy i imprezy. Twoje wsparcie pomoże nam rozwinąć nasze kolekcje, poprawić opiekę nad zabytkami i rozszerzyć nasz program wystaw. Dalsze informacje dostępne są pod numerem 020 7620 0374.